

РЕШЕНИЕ

№ 22578

гр. София, 01.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 30.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3421** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Г. И. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. М. Н. срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 25-4332-000880/13.02.2025 година по чл.171, т.2, б.“М“ от ЗДвП на И. В. Й. полицейски инспектор в ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ СДВР, с която е наложена ПАМ- временно спиране от движение на МПС за срок от 3 месеца.
В жалбата се твърди, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна. Сочи се, че заповедта е съставена при допуснато нарушение на материалния закон, при липса на субективен и обективен признак на нарушението и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че неправилно административния орган е приел, че водачът на МПС – П. Г. е извършил „ненужно и демонстративно поднасяне на МПС в дясно чрез презавиване на задните задвижващи колела /дрифт/“, с което е нарушена разпоредбата на чл.104б, т.2 от ЗДвП. Иска се от съда отмяна на обжалваната ЗППАМ и се претендира присъждане на направени по делото разноски.

Ответникът – И. В. Й. полицейски инспектор в ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ СДВР, издал процесната ЗППАМ не се явява и не се представлява. Депозирани са писмени бележки от юрк.П.- пълномощник на ответника, който моли да се отхвърли жалбата, сочи, че ЗППАМ е издадена от компетентен орган при спазване на административно производствените правила. Твърди че, нарушението е доказано по безспорен начин. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

СГП, редовно и своевременно призована, не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната Заповед за прилагане на ПАМ № 25-4332-000880/13.02.2025г. на Г. Г. е наложена ПАМ, за това, че при управление на собствения на жалбоподателят автомобил водачът П. Г. Г. ненужно и демонстративно поднася МПС в дясно чрез презавиване на задните задвижващи колела /дрифт/.

Като доказателства по делото към административната преписка са приложени съставеният на П. Г. в присъствието на свидетел - очевидец акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 3620162 от 13.02.2025 г. /АУАН/ (л. 26), докладна записка от същата дата, справка за собственост на л.а, заповед № 513д-4534/31.05.2022г., заповед № 513з-9572/13.09.2024г., заповед № 513з-6400/07/07/2023г. и заповед № 8121з-1632/02.12.2021г.

От страна на жалбоподателя като доказателства е ангажирано удостоверение от Националния институт по метеорология и хидрология, в което е вписано, че на 13.02.2025г. времето е облачно и превалява слаб сняг на интервали между от 01.10ч. до 10.20ч., а температурата на въздуха е от -1.1 до + 5.3 градуса.

Съдът служебно е допуснал и е провел разпит на свидетелите А. У., Д. Г., К. М. и Д. В..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. „М“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари – за срок три месеца.

В случая не се спори, а и от доказателствата по делото се установява, че Г. Г. е предоставила на процесната дата МПС на П. Г., т.е. налице е първата законова предпоставка за налагане на ПАМ. Спорен е въпросът дали извършената от него маневра е рязка, дали извежда МПС извън контрол и дали това довежда до загуба на сцепление на гумите – дрифт.

От събраните писмени доказателства – АУАН, съставен в присъствието на свидетел-очевидец, с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, може да се направи извод, че водачът е извършил въпросната рязка маневра, която е довела до загуба на сцепление на гумите – дрифт. Свидетелските показания на свидетелите К. М. и Д. В., потвърждават тези факти, същите сочат, че водачът на лекия автомобил, неколkokратно е поднасял умишлено задните гуми на автомобила като е навлизал в насрещното платно за движение. Същите сочат, че по време на извършване на дрифта, пътното платно е било сухо и не е валил сняг или дъжд, а такъв е завалял по-късно след спиране на управлявания от П. Г. лек автомобил, което се потвърждава и от приетото по делото удостоверение от Националния институт по метеорология и хидрология. От горепосочените доказателства безспорно се установява, че П. Г. умишлено ненужно и демонстративно поднася МПС в дясно чрез презавиване на задните задвижващи колела, за да се

стигне до загуба на сцепление на гумите с асфалта, т.нар. „дрифт“. Това поведение на водачът на лекия автомобил поставя в опасност участниците в движението, поради което се налага принудителната административна мярка.

Административният орган в условията на обвързана компетентност при съставен АУАН е длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ съгл. чл. 171 от ЗДвП, което в случая е направено.

При издаване на процесната ЗППАМ не е допуснато нарушение на процесуалните правила.

В горния смисъл е и съдебната практика – напр. Решение № 4055 от 19.06.2023г. на АдмС - С. по адм. д. № 405/2022г., Решение № 40 от 30.11.2022г. на АдмС - Р. по адм. д. № 403/2022г., Решение № 178 от 13.11.2020г. на АдмС - Шумен по адм. д. № 367/2020г., Решение № 83 от 10.04.2023г. на АдмС - С. по адм. д. № 30/2023г. и др.

Съдът приема, че ПАМ е законосъобразно наложена на съсобственика на МПС, с което е извършено установеното от полицейските органи при извършената проверка нарушение. Предвидената мярка е израз на държавната политика за ограничаване и преустановяване ползването на МПС за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, което е и обществено значима цел, с оглед значителния брой жертви и пострадали при пътнотранспортни произшествия, като постигането на тази цел и обществения интерес, който се защитава посредством налагането на мярката, надхвърля по значимост частните интереси на съсобственика на МПС.

По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски в производството. В този случай присъждането на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 79 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. И. Г., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 25-4332-000880/13.02.2025г. по чл.171, т.2, б.“М“ от ЗДвП издадена от И. В. Й. полицейски инспектор в ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ СДВР.

ОСЪЖДА Г. И. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на СДВР, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение и 5 /пет/ лева държавна такса за издаване на изпълнителен лист.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.